

[Margrete Auken]

Der ønskes en juridisk vurdering af problemstillingen.

Med folketingets vedtagelse af havmiljøloven er der for visse paragraffers vedkommende tale om en overførelse af London- og Oslokonventionens bestemmelser til dansk lovgivning. London- og Oslokonventionen er ratificeret af Danmark og er således juridisk bindende.

Miljøministeren har i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1355 den 2. juli 1986 over for spørgeren bekræftet, at »de nye retningslinjer under visse forhold åbner mulighed for, at der kan dumpes mere end spormængder af såkaldte liste 1-stoffer«.

Dumpning af havbundsmateriale indeholdende liste 1-stoffer i mere end spormængder er ifølge havmiljølovens § 28 forbudt.

Det forekommer på den baggrund besynderligt, hvis den danske delegation har juridisk belæg for at tilslutte sig ikke-bindende retningslinjer, der er i uoverensstemmelse med havmiljøloven.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil først lige beklage, at spørgsmålet er blevet så langt, men det var i respekt for Folketingets regler, at det måtte blive sådan.

Dernæst vil jeg sige, at behovet for en juridisk vurdering af denne sag ikke er blevet mindre, efter at kontorchefen fra Miljøstyrelsens Havkontor, Filip Facius, i weekendens Information sagde, at man allerede ved mødet i Oslokommissionen i sommer havde betænkeligheder, fordi den bestemmelse, som man var ved at vedtage dér, er på kanten af konventionens tekst. I samme artikel i Information kan man læse, at den amerikanske miljøstyrelse mener, at tilsvarende retningslinjer, som altså i denne uge bliver behandlet på mødet i Londonkonventionen, er i modstrid med konventionens tekst.

Rent bortset fra, at det politisk er uacceptabelt, at Danmark tilslutter sig retningslinjer, der fører til flere og giftigere dumpninger, er der altså også et behov for, at vi får afklaret det juridiske grundlag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Margrete Aukens spørgsmål er jo ret vidtgående både i formen og i indholdet, og jeg kan ikke her i spørgetiden tage stilling til

alt det, fru Margrete Auken ønsker oplyst vedrørende den juridiske stilling.

I henhold til grundlovens § 19, stk. 1, er det som bekendt regeringen, der handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Der er således intet til hinder for, at regeringen deltager i udarbejdelsen og vedtagelsen af retningslinjer for dumpning sammen med de øvrige stater, der har ratificeret Oslokonventionen. Til gengæld følger det også af vores statsretlige system, at de regler, som de danske miljømyndigheder skal rette sig efter, når det drejer sig om tilladelser til dumpning af havbundsmateriale, er havmiljøloven. Hvis havmiljøloven forbyder dumpning under visse betingelser, kan dumpningen ikke tillades, selv om nogle nye internationale regler måtte give staten mulighed for at tillade dumpning.

Endvidere spørger fru Margrete Auken, om det vil ændre adgangen til at foretage dumpning på dansk område, at Danmark har tilsluttet sig disse ikke-bindende regler. Som fru Margrete Auken ved, er de gældende konventioner og regler meget omfattende, og det er derfor ikke muligt for mig på nuværende tidspunkt at besvare spørgsmålet tilfredsstillende. Jeg er imidlertid villig til, såfremt fru Margrete Auken ønsker det, at lade Justitsministeriet udarbejde et notat, som jeg i så fald vil tilsende Folketingets miljøudvalg.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil sige tak for ministerens svar; jeg skal nok dele mit spørgsmål op i to næste gang, så vi får lidt bedre tid.

Jeg kan i øvrigt oplyse ministeren om, at der, siden jeg stillede spørgsmålet, er sket nogle ting. Det er således ikke længere blot USA, der er klar over, at den er gal ifølge konventionens tekst, også Norge og Vesttyskland er blevet opmærksom på, at de havde småslumret lidt under mødet i Oslokommissionen, og har nu støttet USA i, at sagen ikke kom til behandling.

Denne sag er altså gået godt i første runde, men det vil alligevel være meget gavnligt at få afklaret, om de bestemmelser, der ligger i den danske lovgivning, er bindende, og om man har lov til at svække en konventions tekst i modstrid med den danske lovgivning, sådan at vi fremover kan være helt sikre på, at det ikke kan ske.